

Kondor Katalin: Mi várható volt, elkövetkezett

2026 október 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Úgy t?nik, ami várható volt, elkövetkezett. Méghozzá a mindennapi politikai életünkben, a sorsunkban. Sok jele van ennek, mindjárt itt van például az az örömhír, hogy létrejött az új ÁVH minálunk.

A címet – Mi várható volt, elkövetkezett – Vajda János Harminc év után cím? csodaszép verséb?l kölcsönöztem. Szerelmes vers, ami akkor, tizenévesen mélyen belevés?dött az ember emlékezetébe. Ám most a politika háza tájáról próbálok írni, ahol a Vajda-vers azon sora: „Mi hátra volt még, elkövetkezett. / E földi létben gyász sorsunk betölt. / Találkozunk – irgalmas végezet! – / Utolszor, egyszer még, a – sír el?tt.”, talán egy kissé er?s jóslat.

Noha nem szerelemr?l van szó, úgy t?nik, ami várható volt, elkövetkezett. Méghozzá a mindennapi politikai életünkben, a sorsunkban. Sok jele van ennek, mindjárt itt van például az az örömhír, hogy létrejött az új ÁVH minálunk, amelynek régi neve ugyebár Államvédelmi Hivatal volt, most viszont Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal, azaz NVVH. Alapítója az az ember, aki most miniszterelnök, és aki mindmáig igencsak buzgón gy?jtögette vagyonát és busásan megfizetett feladatait, hogy aztán EU f?embereinek is haverja lehessen, majd gyorsan hajdani megbízóinak és támogatóinak ellenzékévé váljon. Látott már ilyet a világ, az biztos, de ett?l egy tisztességes embernek felfordul a gyomra. Már csak azért is, mert aki lát, és még gondolkodni is tud, annak bizony rá kellett már jönnie, hogy ez az egész EU éppen olyan monstrum, mint amilyen hajdan a szocialista béketábor volt. A politikával behatóan foglalkozók tudják, a Szovjetuniót tizenöt, soha meg nem választott ember irányította, akik egymást nevezgették ki a különböz? pozíciókra. Hogy aztán jóval kés?bb megszülethessen az EU, amelyet ugyancsak két tucat, soha meg nem választott ember irányít, akik egymást nevezik ki az ilyen-olyan pozíciókra, s akik nem tartoznak elszámolással senkinek. Régi megfigyelés ez már, s persze semmi sem változik. Az unió „demokratáinak” hatalmas fizetésük, személyzetük, el?jogaik, életre szóló mentelmi joguk van, s még ki tudja, mi mindennel „tisztelik meg” ?ket. Nem óhajtok mélyebben belemenni az elemzésbe, de azért azt meg kell jegyezni, hogy a Szovjetunió, amely el akarta feledtetni népeinek nemzetiségét, összeomlott. Manapság az Európai Unió is úgy viselkedik, hogy nem óhajtja a nemzeti szuverenitást, nem óhajt valójában nemzetállamot. Hogy is akarna, amikor olyan elképzeléseket akart és talán most is akar a nemzetállamokra er?ltetni, mint amikor az albánokra óhajtotta ontani az összes Európában kódorgó migránst. Vélhet?en azzal a céllal, amit Soros úr emleget mindig, hogy – némi gúnnyal mondva – „nemzetközivéhéhéhé” váljon a világ.

De térjünk vissza az NVVH hoz, amely szervezet állítólag most dolgozza ki a vagyonelkobzás új szabályait. Vajon itt vannak már a házmesterek is? A jelentget?k? S hol vannak a beigért uniós pénzek? Melyek mindig jönnek, de valahogy sosem érnek ide. Továbbá jó ideje már a világosabban látó emberek érzik, olyan közegben élnek, ahol a Magyarország elleni fenekedés mindennapos. Nem el?ször írom le, hogy a káoszkeltések idejét éli át a világ, s benne er?sen Európa. Hadd idézzem néhai Lovas István barátomat, aki jó tíz évvel ezel?tt írta le el?ször, hogy „az egész nyugati világ alig várja, hogy Magyarországon véres polgárháború robbanjon ki”. S ezt néhány példával alá is támasztotta. „Orbán, takarodj!” – írta címében akkoriban a „mérsékelt, konzervativ” svájci napilap, a Neue Zürcher Zeitung. Csak úgy, mert ilyen kedve volt aznap. Azt persze elfelejtették részletezni, miért is kellene távoznia Orbán Viktornak. Nos, nem nehéz kitalálni. A szuverenitást a folyton feneked?k és hátsó szándékúak, akik uralni óhajtják a független országokat is, nem bírják elviselni. És kimondom, ha senki sem hiszi, akkor is, hogy bizony Magyarországot el akarják foglalni, legalább is vazallussá akarják lefokozni. A magasságos unió számos erre törekv? cselekedete bizonyítja mindezt. Az is bizonyítható – számos gazdasági szakember leírta már –, hogy az EU-val szembeni szervilis magatartás sok kárt okozott nekünk. Arról is lehetett, s lehet is olvasni, hogy a belépésünk pillanatában nem csak a régebbi tagországokkal szemben volt jelent?s versenyhátrányunk, hanem a hazánkkal együtt csatlakozó országokkal is. S ami a legfájóbb pont, hogy egy józan és hazaszeret? magyar állampolgárnak mindmáig látnia, tudnia, és saját b?rén is éreznie kell, hogy belépésünk óta másodrend? polgárok vagyunk ebben a cseppet sem dics?séges társaságban. S ezt az sem fedheti el, hogy nyithatunk cukrászdát Bécsben. Persze csak ha az új ÁVH, azaz lánynevén a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal (NVVH) megengedi.

Kondor Katalin - www.magyarnemzet.hu

Ajánló